

Toespraak bij gelegenheid van het Sint Ceciliafeest
Kanne 18 november 2006

Geachte aanwezigen,

Bestuursleden, leden van fanfare en drumband, toneelvereniging, feestcomité, damescomité,

Ik mag u naar jaarlijkse gewoonte allen van harte welkom heten op ons Sint Ceciliafeest. Het feest waar velen onder U speciaal een weekend voor vrij maken, om zo telkenjare opnieuw oude bekenden tegen te komen.

Het is een blijk van sympathie voor onze vereniging, maar ook een blijk van vertrouwen. En wij willen dat vertrouwen zeker niet beschadigen.

Wij hebben een muzikaal jaar achter de rug dat mooie momenten heeft gekend, maar misschien ook enkele minder mooie momenten.

Wij haalden dit jaar voor de tiende maal een Belgische titel voor drumbands binnen. Ons ledenaantal en leerlingenaantal is nagenoeg stabiel gebleven en er wordt met nieuwe krachten verder gewerkt aan de opleiding van onze muzikanten.

Inderdaad nieuwe krachten voor de opleidingen. Louis Wilhelmus voor de koperblazers is al iets langer in dienst, maar voor de houtblazers kunnen wij voortaan beroep doen op de heer Paul Van Aube uit het zeer muzikale Nederlands Eysden.

Ook de dirigent, Gilbert Coenegracht, is voor velen nog een nieuw gezicht. Hij werd door ons korps aangetrokken, nadat onze samenwerking met de heer Harry Wijenberg na bijna zestien jaar werd stopgezet. Het initiatief hiervoor kwam volledig van onze zijde.

Elke verandering heeft natuurlijk zijn invloed. De ene keer al wat positiever dan de andere. De integratie van het ene nieuwe gezicht verloop al wat vlotter dan het andere. Maar met de hand op het hart durf ik samen met vele anderen te stellen dat kwalitatief wij er zeker niet op achteruit gaan, misschien wel integendeel. En daarom des te meer wil ik van hieruit nogmaals aandringen op een positieve medewerking van alle leden, en de nodige openheid van geest te tonen. Wij zullen allen des te meer kunnen genieten van onze hobby.

Geachte aanwezigen. Meer dan ééns heb ik hier al eens aangehaald dat het besturen van een vereniging zeker geen sinecure is.

Ook vanwege de overheid worden ons meer en meer zeer strikte regels opgelegd. De nieuwe wetgeving op de VZW's hebben wij pas nog maar verteerd, of er is al weer een nieuw wetgevend initiatief, met betrekking tot de inzet van vrijwilligers. Uiteindelijk bieden deze regelgevingen, als ze naar behoren worden nageleefd, aan de vrijwilliger en aan de organisatie een goede wettelijke bescherming. Maar anderzijds kan je er niet omheen dat als bestuurder van een vereniging de verantwoordelijkheid steeds maar groter wordt. Ik vraag me af wie er straks nog bereid gaat zijn om een belangrijke bestuursfunctie te willen waarnemen.

Daarom eens te meer durf ik het vertrouwen van onze leden te vragen, en reken ik in naam van allen op ieders positieve medewerking, opdat de Koninklijke Fanfare Sint Cecilia nog een mooie toekomst mag tegemoet gaan.

Guido Thijs
Voorzitter